

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **E. L.**, bytem T., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 3.10.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 30.8.2016 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 30.8.2016 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 25.4.2016 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 30.8.2016 č.j. X, jehož kopii připojila, kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 25.4.2016, jímž jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), jehož datum nebylo uvedeno (dle zaslané kopie žalobkyní byl posudek vypracován po jednání konaném dne 30.12.2015) je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 12.6.2013, avšak nezískala potřebnou dobu pojištění pro nárok na invalidní důchod, neboť získala v rozhodném období od 12.6.2003 od 11.6.2013 pouze 1 rok pojištění místo potřebných pěti roků a v rozhodném období od 12.6.1993 do 11.6.2013 získala pouze 4 roky a 19 dnů pojištění místo potřebných 10ti roků, což s ohledem na ustanovení § 40 odst. 1 písm. f) zákona není dostatečná doba pojištění. Také bylo uvedeno, že*

rozhodnutím ze dne 25.4.2016 byl realizován rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 16.3.2016 č.j. 16Ad 97/2015-31. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 30.8.2016 žalovaná zdůraznila, že řízení o námitkách bylo zaměřeno zpětně na období mezi zánikem invalidity dne 26.4.2013 dle posudku o invaliditě Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Tachov ze dne 26.4.2013 a znovu přiznáním invalidity od 12.6.2013 při jednání PK MPSV, avšak z doložené zdravotní dokumentace nebyly zjištěny důvody ke změně data vzniku invalidity stanoveného komisí na 12.6.2013, jak vyplývá z nového posouzení dne 30.6.2016 dle vypracovaného lékařského posudku pro účely řízení o námitkách, dle něhož se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které jí byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 45%, tj. na horní hranici rozmezí 30-45%, jež ve smyslu § 3 odst. 1 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nemohlo být námitkám žalobkyně vyhověno.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť dle ní její zdravotní stav odpovídá min. invaliditě prvního stupně a došlo k záměně datumu k odebrání ČID (*částečný invalidní důchod*), jelikož před odebráním ČID měla vše v pořádku a u posudkové komise MPSV ze dne 30.12.2015 bylo rozhodnuto, že jde o pokles na 45% a bylo jí sděleno, že jí ČID vrátí zpětně ke dni odebrání a přitom rozhodnutím ze dne 30.8.2016 bylo zamítnuto rozhodnutí uvedené komise s tím, že nesplňuje potřebnou dobu pojištění. Závěrem navrhla zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 30.8.2016 a vrácení věci žalované.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Tachov* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *posudku PK MPSV, pracoviště v Plzni, ze dne 30.12.2015* vyplývá, že jím byla žalobkyně uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dnem psychiatrického vyšetření 12.6.2013 (*platnost posudku: trvale*), když míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena 45% dle kapitoly V, položky 4c) přílohy vyhlášky a tato hodnota ve smyslu § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 vyhlášky nebyla změněna. Ze založeného *ze záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v řízení o námitkách dne 30.6.2016 ČSSZ pracoviště Plzeň* soud zjistil, že žalobkyně také byla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona od 12.6.2013, když její zdravotní stav byl posouzen zcela shodně s posouzením PK MPSV shora uvedeným.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 8.11.2016 navrhla ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. důkaz posudkem PK MPSV za účelem zjištění, zda je žalobkyně nově invalidní pro jiné onemocnění (psychické) od 12.6.2013 či nepřetržitě trvá původní invalidita (páteřní problémy) od roku 1996 dosud a nadále v jakém stupni invalidity. Z *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* soud zjistil, že napadené rozhodnutí ze dne 30.8.2016 bylo žalobkyni doručeno dne 1.9.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). Z těchto důvodů požádal soud *PK MPSV – pracoviště v Plzni o*

vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 28.2.2017 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie po předchozích konzultacích s odbornými lékaři z oboru neurologie a interního lékařství (*žalobkyně svoji nepřítomnost omluvila telefonicky*). Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byla žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Dle doložené zdravotní dokumentace má žalobkyně letité polymorfní potíže psychické (*od r. 1979*), dyspeptické (*od r. 1992*), dýchací (*od r. 2008*) a vertebrogenní (*cca 25 let*), pro které jí byla dnem 14.2.1996 přiznána částečná invalidita. Komise došla rovněž k závěru, že u žalobkyně je rozhodujícím zdravotním postižením porucha duševní - periodická depresivní porucha, středně těžké postižení a onemocnění je již chronické s opakovanými dekompenzacemi, je značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit je omezen. Proto PK MPSV hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti shodně s posouzením PK MPSV v Plzni ze dne 30.12.2015 a s posouzením při řízení o námitkách proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 1.7.2016 podle kapitoly V, položky 4c) přílohy vyhlášky 45%, tj. na horní hranici procentuálního rozpětí (30 - 45%), v níž zohledňuje i ostatní zdravotní postižení neurologické a interní a jejich dopad na míru poklesu pracovní schopnosti i kvalifikaci žalobkyně; funkce krční a bederní páteře je středně těžce omezena, po interní stránce se jedná o lehké funkční postižení. Dále bylo uvedeno, že po zhodnocení spisové dokumentace vedené na OSSZ Tachov od roku 1993 a průběhu prokázaných onemocnění, lze konstatovat, že zdravotní stav doložený psychiatrickým nálezem ze dne 12.6.2013 byl i před tímto datem, neboť žalobkyně je pro psychické potíže sledována a léčena dlouhodobě, od roku 1979, nejdříve s dg. anxiosně depresivní a fobický syndrom, od roku 2000 byla psychiatrická diagnosa překlasifikována na diagnosu periodické depresivní poruchy; rovněž pro neurologické a interní onemocnění je sledována dlouhodobě. Není prokázáno zlepšení zdravotního stavu ani dlouhodobá stabilizace, proto PK MPSV došla k posudkovému závěru, že trvá původní invalidita od roku 1996, přetransformovaná od 1.1.2010 na invaliditu prvního stupně, na níž se podílí více zdravotních postižení, zejména periodická depresivní porucha a vertebrogenní obtíže, které byly v posudcích v minulosti vždy zohledňovány. Dle komise žalobkyně není schopna práce spojené se zvýšenými nároky na psychickou zátěž, ve zvýšeném riziku stresových situací, ve směnném provozu, velkém kolektivu, ve vynuceném tempu; je schopna fyzicky lehké práce mimo zjištěné alergen y a mimo nepříznivé klimatické podmínky, s možností dodržování pravidelné životosprávy, je schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné a duševní schopnosti. Vzhledem k věku a zdravotnímu stavu žalobkyně nebyla další KLP (*kontrolní lékařská prohlídka*) již stanovena. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

- (1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
- (2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že **dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky** v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (**dle § 4 citované vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů**). Podmínky pro toto zvýšení nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní*, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění*.

Podle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 30.8.2016*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 28.2.2017 má soud za prokázané, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně nadále od 14.2.1996 nepřetržitě invalidní pro invaliditu prvního stupně*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne*

30.8.2016 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 25.4.2016 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV ze dne 28.2.2017 je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, když se jedná o pokračování této invalidity, neboť míra poklesu její pracovní schopnosti odpovídá 45%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Tachov a poté na ČSSZ již v roce 2013, kdy dle nich došlo k zániku invalidity jednáním OSSZ dne 26.4.2013 (30% poklesu pracovní schopnosti), dále až dle posudku OSSZ Tachov ze dne 18.3.2015 byla žalobkyně opět uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně dnem 14.1.2015, tj. psychiatrickým vyšetřením (35% poklesu pracovní schopnosti), a tuto invaliditu oproti lékaři ČSSZ, který hodnotil míru poklesu pracovní schopnosti pouze 20%, potvrdila i PK MPSV svým posudkem ze dne 30.12.2015 shora citovaným, kdy žalobkyni uznala invalidní (45% poklesu pracovní schopnosti) již od 12.6.2013 (psychiatrické vyšetření), ale k tomuto datu nezískala žalobkyně potřebnou dobu pojištění v rozhodném období, když zánik původně přiznané invalidity prvního stupně byl stanoven dnem 26.4.2013 (jednání OSSZ Tachov při kontrolní lékařské prohlídce invalidity). Soud však nemohl přehlédnout ani skutečnost, že napadené rozhodnutí žalované je i nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, jelikož jeho odůvodnění neobsahuje zásadní skutečnosti jako např. podstatný obsah rozhodnutí ze dne 25.4.2016, proti němuž žalobkyně podala námitky; také není vůbec uvedeno datum předmětného posudku PK MPSV, na jehož podkladě bylo vlastně rozhodnutí ze dne 25.4.2016 vydáno.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, ačkoli jí byla invalidita oduznána od 26.4.2013, a to nepřetržitě od 14.2.1996, když od uvedeného data se jednalo o částečnou invaliditu a od 1.1.2010 se jedná o invaliditu prvního stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Žalovaná tedy vydá nové rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. trvání invalidity prvního stupně i k datu 26.4.2013 a i po tomto datu, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 101/2016-43 ze dne 26.4.2017, neboť shora uvedená rozhodnutí o invalidním důchodu by žalovaná nevydala v případě zjištění, že žalobkyně je nadále nepřetržitě invalidní pro invaliditu prvního stupně již na základě posouzení na PK MPSV ze dne 30.12.2015 či by jí vyhověla v řízení o námitkách uplatněných žalobkyní proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 25.4.2016.

Soud pro informaci žalobkyně připomíná, že pobírání invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně není dobou (důchodového) pojištění ve smyslu § 5 odst. 2 písm. f) zákona, neboť pojištění jsou účastní poživatelé invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně a též osoby vedené v evidenci úřadu práce, ale pouze po omezenou nikoli celou dobu této evidence (§ 5 odst. 2 písm. a) zákona).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně

však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení, proto bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 26. dubna 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně